PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija)

NUTARTIS

2004 m. gegužės 28 d. *

Byloje T-253/03

Akzo Nobel Chemicals Ltd, įsteigta Surrey (Jungtinė Karalystė),

Akcros Chemicals Ltd, įsteigta Surrey,

atstovaujamos advokatų C. Swaak ir M. Mollica,

ieškovės,

palaikomos

Council of the Bars and Law Societies of the European Union, įsteigtos Briuselyje (Belgija), atstovaujamos QC J. Flynn,

* Proceso kalba: anglų.

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, įsteigtos Hagoje (Nyderlandai), atstovaujamos advokato O. Brouwer,

ir

European Company Lawyers Association (ECLA), įsteigtos Briuselyje, atstovaujamos advokatų M. Dolmans, K. Nordlander ir *solicitor* J. Temple-Lang,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą R. Wainwright ir C. Ingen-Housz, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl **European Council on Legal Affairs** pateikto prašymo įstoti į bylą ieškovių pusėje dėl 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimo C (2003) 1533 *final*, kuriuo atmetamas prašymas taikyti profesinės paslapties principą, apsaugantį bendravimą su advokatais (*legal professional privilege*) tam tikrų dokumentų atžvilgiu, paimtų tyrimo, nustatyto pagal 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio Sutarties 81 ir 82 straipsnius (OL 13, 1962, p. 204), 14 straipsnio 3 dalį, metu, panaikinimo

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas ir J. D. Cooke,

sekretorius H. Jung,

priima šią

Nutartį

1 2003 m. sausio 30 d. Komisija, remdamasi 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio Sutarties 81 ir 82 straipsnius (OL 13, 1962, p. 204), 14 straipsnio 3 dalimi, priėmė Sprendimą C (2003) 85/4, kuriame nurodė *Akzo Nobel Chemicals Ltd* ir *Akcros Chemicals Ltd* (toliau – ieškovės) bei jų dukterinėms įmonėms sutikti, kad būtų atliktas tyrimas, kuriuo siekiama surinkti įrodymus dėl galimos konkurenciją pažeidžiančios veiklos (toliau – 2003 m. sausio 30 d. sprendimas). 2003 m. vasario 10 d. Komisija to paties Reglamento Nr. 17 14 straipsnio 3 dalies pagrindu priėmė sprendimą C (2003) 559/4 (toliau – 2003 m. vasario 10 d. sprendimas), kuriuo iš dalies pakeitė 2003 m. sausio 30 d. sprendimą.

2 2003 m. vasario 12–13 d. šių sprendimų pagrindu ieškovių patalpose *Eccles*, Mančesteryje (Jungtinė Karalystė), buvo atliktas tyrimas. Jam vykstant Komisijos pareigūnai padarė daug dokumentų kopijų. Tuo metu ieškovių atstovai Komisijos pareigūnus informavo, kad tam tikri dokumentai turėtų būti laikomi profesine paslaptimi, apsaugančia bendravimą su advokatais. Analizuojant surinktus doku-

mentus, kilo ginčas dėl penkių iš jų, kurie buvo vertinami dviem skirtingais būdais. Komisijos pareigūnai nepriėjo prie aiškios išvados, ar reikia taikyti apsaugą dviem dokumentams. Jie padarė jų kopijas ir įdėjo į antspauduotą voką, kuris buvo atplėštas tyrimo pabaigoje. Dėl kitų trijų ginčijamų dokumentų už tyrimą atsakingas Komisijos pareigūnas nusprendė, kad jiems netaikoma profesinės paslapties apsauga, todėl padarė kopijas, kurias pridėjo prie likusių bylos dokumentų, neįdėdamas jų į atskirą antspauduotą voką.

3 2003 m. vasario 17 d. ieškovės parašė Komisijai laišką, kuriame nurodė, kodėl, jų nuomone, penki dokumentai buvo profesinė paslaptis. 2003 m. balandžio 1 d. laišku Komisija ieškoves informavo, kad remiantis jų 2003 m. vasario 17 d. laiške nurodytais argumentais neįmanoma nustatyti, kad dokumentams iš tikrųjų buvo taikoma profesinės paslapties apsauga. Tačiau šiame laiške Komisija nurodė, kad ieškovės gali pateikti savo pastabas dėl jos išankstinių išvadų dviejų savaičių laikotarpiu, kurio pabaigoje Komisija priims galutinį sprendimą.

4 2003 m. balandžio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriate pateiktame ieškinyje ieškovės prašo panaikinti 2003 m. vasario 10 d. Komisijos sprendimą ir prireikus – 2003 m. sausio 30 d. sprendimą, kuriuose reikalaujama, kad šios įmonės ir jų dukterinės įmonės sutiktų, jog būtų atliekamas tyrimas (*Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals prieš Komisiją*, T-125/03).

5 2003 m. gegužės 8 d. Komisija reglamento Nr. 17 14 straipsnio 3 dalies pagrindu priėmė Sprendimą C (2003) 1533 *final* (toliau – 2003 m. gegužės 8 d. sprendimas). Šio sprendimo 1 straipsnyje ji atmetė ieškovių prašymą, kad ginčijami dokumentai

joms būtų grąžinti, ir kad Komisija patvirtintų, jog visos jos turėtos dokumentų kopijos yra sunaikintos. Be to, Komisija 2003 m. gegužės 8 d. sprendimo 2 straipsnyje nurodė, kad ketina atplėšti antspauduotą voką su dviem dokumentais.

6 2003 m. liepos 4 d. Pirmosios instancijos teismo sekretoriate pateiktame ieškinyje ieškovės, besiremdamos EB 230 straipsnio ketvirtąja pastraipa, prašė panaikinti 2003 m. gegužės 8 d. sprendimą.

7 Atitinkamai 2003 m. liepos 30 d. bei 2003 m. rugpjūčio 7 d. ir 18 d. pateiktuose ieškiniuose Europos Sąjungos advokatūrų ir teisinių bendrijų taryba (*Council of Bars and Law Societies of the European Union,* toliau – CCBE), *Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten* (toliau – Nyderlandų advokatų taryba) ir Europos įmonių teisininkų asociacija (*European Company Lawyers Association,* toliau – ECLA) pateikė prašymus įstoti į bylą ieškovių pusėje. 2003 m. lapkričio 4 d. penktosios kolegijos pirmininko nutartimi CCBE, Nyderlandų advokatų tarybai ir ECLA buvo leista įstoti į bylą.

8 2003 m. lapkričio 26 d. *European Council on Legal Affairs*, atstovaujama QC I. Forrester ir advokato J. Killick, savo ir savo narių vardu pateikė prašymą įstoti į bylą ieškovių pusėje.

9 Savo prašyme leisti įstoti į bylą asmuo teigia, kad yra pagrįstai suinteresuotas dėl šios bylos sprendimo tiek, kiek šios bylos baigtis turės įtakos jo narių kasdieniam darbui. Prašantis leisti įstoti į bylą asmuo ypač pažymėjo, kad ši byla suteiktų Pirmosios instancijos teismui galimybę iš naujo peržiūrėti principus, nustatytus 1982 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendime *AM & S prieš Komisiją* (155/79,

Rink. p. 1575), būtent – persvarstyti profesinės paslapties, saugančios bendravimą su advokatais, bei procesinių garantijų, skirtų tinkamai užtikrinti šio principo laikymąsi, klausimus. Jis pažymi, kad šie klausimai turi didelę įtaką įmonės teisininkams bei nepriklausomiems praktikuojantiems teisininkams, kurie yra advokatų tarybų, esančių ne Europos Sąjungoje, nariai. Prašantis leisti įstoti į bylą asmuo teigia, kad jis atstovauja Europos įmonių teisininkų interesams ir kad jo tikslas yra ginti savo narių interesus.

10 Prašymas įstoti į bylą buvo įteiktas šalims Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 116 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos nustatyta tvarka.

11 2003 m. gruodžio 18 d. pateiktu dokumentu ieškovės nusprendė, kad prašantis leisti įstoti į bylą asmuo įrodė savo suinteresuotumą dėl šios bylos baigties ir prašė Pirmosios instancijos teismo patenkinti jo prašymą įstoti į bylą. Atskiru dokumentu, pateiktu tą pačią dieną, ieškovės prašė konfidencialaus nagrinėjimo prašančio leisti įstoti į bylą asmens atžvilgiu.

12 2003 m. gruodžio 9 d. aktu Komisija nepateikė prieštaravimų dėl šio prašymo įstoti į bylą. Komisija Pirmosios instancijos teismo prašė priteisti iš prašančio leisti įstoti į bylą asmens Komisijos išlaidas, susijusias su šiuo prašymu. Atskiru dokumentu, pateiktu tą pačią dieną, Komisija pareiškė, kad ji neprašo konfidencialaus nagrinėjimo prašančio leisti įstoti į bylą asmens atžvilgiu.

13 Savo 2004 m. sausio 7 d. pastabose CCBE nurodė, kad šis prašymas įstoti į bylą yra nepriimtinas, kadangi prašantis leisti įstoti į bylą asmuo neatitiko reikalavimų, taikomų asmenims ar atstovaujančioms asociacijoms, kurių tikslas yra ginti savo

narių interesus. CCBE laikėsi nuomonės, kad prašantis leisti įstoti į bylą asmuo iš tikrųjų buvo individualių asmenų grupė, ir kad jis neturėjo tiesioginio ir aktualaus suinteresuotumo dėl bylos baigties, o paprasčiausiai buvo susidomėjęs nurodytais paaiškinimais. Galiausiai CCBE teigė, kad šios bylos baigtis nepaveiktų prašančio leisti įstoti į bylą asmens narių padėties.

14 Kitos į bylą įstojusios šalys nepateikė prieštaravimų dėl šio prašymo įstoti į bylą.

15 Pagal Darbo reglamento 116 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą penktosios kolegijos pirmininkas perdavė prašymą įstoti į bylą kolegijai.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

16 Remiantis Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antra pastraipa, kuri pagal šio Statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą yra taikoma Pirmosios instancijos teismui, įstoti į šiame teisme nagrinėjamas bylas gali ne tik valstybės narės ir Bendrijos institucijos, bet ir bet kuris asmuo, įrodęs savo suinteresuotumą dėl bylos baigties.

17 Pirmiausia reikia pastebėti, kad prašantis leisti įstoti į bylą asmuo yra asociacija, neturinti juridinio asmens statuso, neįregistruota, jungianti įmonių teisininkus, dirbančius didžiosiose Europos įmonėse.

18 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad asmenims, neturintiems juridinio asmens statuso, gali būti leista įstoti į bylą, jeigu jie turi kelis esminius tokio asmens požymius, tarp jų – bent ribotą autonomiją ir atsakomybę (1973 m. gruodžio 11 d. Teisingumo Teismo nutarties *Générale sucrière ir kt. prieš Komisiją*, 41/73, 43/7–48/73, 50/73, 111/73, 113/73 ir 114/73, Rink. p. 1465, 3 punktas). Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad prašantis leisti įstoti į bylą asmuo buvo įsteigtas paprastu neformaliu savo steigėjų sprendimu, jis neturi įstatų ir yra daugiau susirinkimas, skirtas pasikeisti informacija bei praktine patirtimi, taip pat aptarti jo nariams svarbius klausimus.

19 Tuo remiantis turi būti nuspręsta, kad prašantis leisti įstoti į bylą asmuo neturi minimalių esminių juridinio asmens požymių, kurie nustatyti minėtoje nutartyje *Générale sucrière ir kt. prieš Komisiją*.

20 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad prašantis leisti įstoti į bylą asmuo turi 25 narius, atstovauja tam pačiam įmonių skaičiui. Kiekvieno prašančio leisti įstoti į bylą asmens nario funkcija yra patarti jį įdarbinusiai įmonei Europos konkurencijos teisės ir kitais teisiniais klausimais.

21 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, atstovaujančios asociacijos, kurių tikslas ginti savo narius bylose dėl esminių klausimų, galinčių jiems turėti įtakos, gali būti leista įstoti į bylą (1997 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *National Power ir PowerGen*, C-151/97 P(I) ir C-157/97 P(I), Rink. p. I-3491, 66 punktas ir 1998 m. rugsėjo 28 d. Nutarties *Pharos prieš Komisiją*, C-151/98 P,

Rink. p. I-5441, 6 punktas, 1999 m. kovo 22 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Pfizer prieš Tarybą*, T-13/99 R, dar nepaskelbtos Rinkinyje, 15 punktas ir 2001 m. gegužės 28 d. Nutarties *Post Italine prieš Komisiją*, T-53/01 R, Rink. p. II-1479, 51 punktas). Tiksliau sakant, asociacijai gali būti leista įstoti į bylą, jei ji atstovauja didelį įmonių, veikiančių atitinkamame sektoriuje, skaičių, vienas iš jos tikslų yra ginti savo narių interesus, byloje gali būti iškelti esminiai klausimai, turintys įtakos atitinkamo sektoriaus veiklai, o bylos sprendimas gali gerokai paveikti jos narių interesus (žr. šiuo klausimu 1993 m. gruodžio 8 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Kruidvat prieš Komisiją*, kuria buvo atmestas *Yves Saint Laurent Pardums SA* prašymas įstoti į bylą, T-87/92, Rink. p. II-1375, 14 punktą).

22 Pirmosios instancijos teismas prašančio leisti įstoti į bylą asmens nelaiko atstovaujančia asociacija, kurios tikslas – ginti jos teisininkų interesus minėtos teismų praktikos prasme. Kadangi prašantis leisti įstoti į bylą asmuo turi tik 25 narius, šios asociacijos negalima laikyti atstovaujančia pakankamai dideliam skaičiui specialistų, dirbančių atitinkamame sektoriuje. Be to, kadangi prašantis leisti įstoti į bylą asmuo neturi įstatų, neįmanoma nustatyti, ar jo tikslas yra ginti savo narių interesus.

23 Dėl to, kad prašančio leisti įstoti į bylą asmens nariai gali turėti savo asmeninį interesą, pakanka konstatuoti, jog ginčijamas sprendimas tiesiogiai nepaveikia narių, kadangi jis nėra tiesiogiai susijęs su įmonėmis, kurioms atstovauja prašantis leisti įstoti į bylą asmuo. Todėl tokio asmens nariai neturi tiesioginio ir aktualaus suinteresuotumo dėl specialaus akto, kurį prašoma panaikinti šioje byloje, bet paprasčiausiai yra susidomėję nurodytais paaiškinimais (žr. šiuo klausimu minėtos nutarties *National Power ir PowerGen* 53 punktą).

24 Remiantis pirmiau pateiktais argumentais, reikia daryti išvadą, kad prašantis leisti įstoti į bylą asmuo neįrodė savo suinteresuotumo dėl bylos baigties Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antros pastraipos prasme.

25 Taigi prašymas įstoti į bylą yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

26 Pagal Darbo reglamento 87 straipsnio 1 dalį išlaidų klausimas sprendžiamas galutiniame sprendime arba nutartyje, kuria užbaigiamas procesas. Kadangi ši nutartis užbaigia procesą dėl prašančio leisti įstoti į bylą asmens, reikia priimti sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų, susijusių su jo prašymu įstoti į bylą.

27 Pagal Darbo reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi asmens prašymas įstoti į bylą nėra patenkinamas, jis, be savo išlaidų, turi padengti Komisijos nurodytas išlaidas, patirtas dėl įstojimo į bylą proceso. Kadangi nei ieškovės, nei į bylą įstojusios šalys nepateikė reikalavimų šiuo klausimu, jos pačios turi padengti savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nutaria:

1. **Atmesti *European Council on Legal Affairs* prašymą įstoti į bylą.**

2. **Nėra pagrindo spręsti klausimą dėl ieškovių prašymo, susijusio su konfidencialiu nagrinėjimu *European Council on Legal Affairs* atžvilgiu.**

3. **Priteisti iš *European Council on Legal Affairs* Komisijos patirtas išlaidas dėl įstojimo į bylą proceso, taip pat nurodyti padengti savo išlaidas.**

4. **Ieškovės ir įstojusios į bylą šalys padengia savo išlaidas, patirtas dėl įstojimo į bylą proceso.**

Priimta 2004 m. gegužės 28 d. Liuksemburge.

Sekretorius — H. Jung

Pirmininkas — P. Lindh